

[Palle Simonsen.]

strækkeligt dækkende for den problemstilling, der er rejst, men intentionerne i lovforslaget er vi enige i, og vi er indstillet på at gå ind i et meget positivt udvalgsarbejde for at prøve at se i fællesskab at få løst det problem, som er rejst her.

Poul Bøeg (CD):

Jeg vil gerne ligesom venstres ordfører, hr. Enggaard, tage udgangspunkt i de forslag, der tidligere har foreligget, dels for en del år tilbage fra venstres side, dels i foråret, da vi behandlede et forslag fra retsforbundets side. Det forekommer mig, at selv om det forslag, kristeligt folkeparti nu har fremsat, kan siges at gå noget videre, så er disse forslag i allerhøjeste grad beslægtede i det, som for centrum-demokraterne er det afgørende, nemlig hvad jeg ville kalde deres mentalitet, den livsholdning, som man kan sige de giver udtryk for. Jeg vil derfor i denne sammenhæng også godt have lov til at henvise til, hvad jeg sagde under behandlingen i foråret af retsforbundets forslag — det findes i Folketingstidende 1973-74, spalte 7020-7022 — fordi de principielle synspunkter, som vi dengang anlagde over for det forslag, også kan bringes til anvendelse på kristeligt folkepartis forslag. Det centrale i det er jo dette, at vi er imod enhver form for tvang og ufrihed, at vi helt klart går ind for den personlige frihed, sådan som det i øvrigt i foråret blev udtrykt af den socialdemokratiske ordfører, der netop sagde, og her citerer jeg: „Individets ret må ikke krænkes“.

Også på den baggrund vil jeg godt have lov til at sige, at jeg ligesom den konservative ordfører var lidt forbavset over den meget skarpe afvisning af dette forslag fra socialdemokratisk side. Jeg vil i den forbindelse gerne have lov til at tage et rent konkret punkt op, fordi jeg synes, det er vigtigt, at det ikke kommer til at stå uimodsagt. I bemærkningerne til kristeligt folkepartis forslag er der i det sidste afsnit henvist til en ILO-konvention, og jeg mener, jeg hørte hr. Erling Dinesen sige, at dette var en organisation, der primært sikrede arbejdsgivernes interesse. (*Erling Dinesen: arbejdernes!*). Jeg forstår på hr. Erling Dinesen, at jeg har misforstået hans udtalelse, så er der jo ingen grund til at kommentere den. Det glæder mig, at vi er enige om, at

sådan vil man ikke kunne udlægge det. Men selv om dette måtte være en misforståelse fra min side — hvad jeg beklager; jeg gjorde blot nogle hurtige notater under indlægget — så må jeg alligevel fastholde, at det undrede mig, at man fra socialdemokratisk side var så kategorisk afvisende over for et forslag af denne art.

Når vi fra centrum-demokraternes side ser med meget betydelig sympati på kristeligt folkepartis forslag og hilser dets fremsættelse med tilfredshed, så hænger det også sammen med de forhold, der er gjort rede for i bemærkningerne. Den radikale ordfører nøjedes meget diplomatisk med at sige, at det, der står dér, lyder ikke godt. Jeg vil ikke gå af vejen for at forstærke det en hel del og sige, at centrum-demokraterne finder, at de oplysninger, der dér er givet, er absolut chokerende og absolut uacceptable, og at oplysningerne viser den absolutte nødvendighed af, at der i en eller anden form skrives ind over for misbrug af denne art.

Det er altså sammenfattende vor opfattelse, at det er et besværligt initiativ, og vi ser med velvilje på forslaget. Det udelukker naturligvis ikke, sådan som det jo så ofte er tilfældet, at der med hensyn til den nærmere udformning kan være visse enkeltheder, som vi skal se nærmere på. Det vil føre for vidt at komme ind på det her, det hører vist til under udvalgsarbejdet. Vi går altså ind i et positivt udvalgsarbejde, som vi håber fører til et resultat, der i en eller anden form kan opnå det, som er det klare og velmotiverede sigte med dette lovforslag.

Grete Westergaard (SF):

Dette er ikke et lovforslag, der vil tage ret meget af min eller folketings tid. Jeg er meget betænkelig ved, at vi fra lovgivningsmagtens side skulle til at gribe ind over for organisationerne.

Jeg har hæftet mig ved, at man i bemærkningerne til lovforslaget kan læse om isolerede tilfælde af hærværk. Det er efter min mening en alt for billig argumentation at anvende. Når jeg tænker på, hvordan dansk fagbevægelse arbejder her i landet, og hvor gnidningsløst det egentlig går, så synes jeg, det er meget malplaceret at komme med sådanne enkelte sager.

Jeg vil derfor anbefale, at man afviser forslaget.